

Vándorgyűlés 2006

Beszélgetés Horváth Lászlóval, a Bakonyerdő zRt. vezérigazgatójával

– Ha jól emlékszem, négy éve az előző munkahelyeden, Bugacon beszélgettünk, ahol az általam nagyra becsült édesapád utódjaként dolgoztál mint a helyi erdészet vezetője. Az Alföld – mondhatni – kellős közepéről kerültél a Bakony rengetegébe.

– Igen. A sors úgy hozta, hogy az alföldi fenyvesek, nyárasok, akácok után megismerkedhettem a hegyvidék adottságainak kihívásaival is. Munkatársaimnak, a kitűnő erdész szakembereknek köszönhetem, hogy a változás nem okozott különösebb gondot. Nekem jószerivel a fő munkát a részvénytársaság fennálló nehézségeinek megoldása jelentette.

Részvénytársaságunk lényegében a Balaton-felvidék és a Magas Bakony térségeinek erdeit kezeli, mintegy 62 000 hektáron. Hatmilliárdos árbevételünk felét két fűrészüzemünk, a franciavágási és a zalalahápi termeli. Fő fafajaink a bükk, amelynek sajnos manapság nemigen van piaca, valamint a cser és a tölgy. A Magas Bakonyban természetes felújítással dolgozunk, és egyes helyeken már megengedhetjük magunknak azt, hogy nem építünk vadvédelmi kerítést. Az alacsonyabb régiókban mesterséges felújítást alkalmazunk. Igyekszünk a társadalmi elvárásoknak megfelelni, és a természet-szerű erdőgazdálkodással természetes erdőképet kialakítani. Az ÁESz-szel együttműködve erdészetenként 200 hektáros mintaterületeken szálalóvágásos fahasználatot végzünk, alaposan elemezzük a szakmai, pénzügyi következményeket.

– Ezek szerint jó a viszonyotok a természetvédelemmel.

– Meggyőződésem, hogy igen. Abban biztos vagyok, hogy gyakorlatilag közősek a céljaink, némi hangsúlyeltolódással. Természetesen a természetvédelem korlátozást is jelent, hiszen például a fakitermeléseket csak vegetációs időn kívül lehet elvégezni, kivéve a gyérítéseket és a tisztításokat. De nincs ebben semmi különös, hiszen a háború előtt is ez volt a gyakorlat. A Balatoni Nemzeti Parkkal való jó együttműködésünk példája a közös vándorgyűlés szervezése.

Jelentős közjóléti beruházásokat is végeztetek az elmúlt években. Kialakítottunk egy erdei iskola, alkotóház, pihenőhely hálózatot, melyeket kiegészítenek az erdei tanösvények, kilátók, erdei tornapályák. Felismertük, hogy

nem maradhatunk közömbösek a társadalom egyre fokozódó, az erdőt pihenésre, immateriálisan hasznosító igényével szemben. No és reméljük, hogy nem is olyan soká eljön az az idő, amikor a társadalommal is meg lehet fizettetni ezeket az erdei szolgáltatásokat, és akkor az ilyen célú létesítmények további építésének nem lesz anyagi akadálya.

– A faipari tevékenység több helyen bojladozik. Nálatok mi a helyzet?

– Amikor idejöttem, az előbb említett két faipari üzemünk nagy veszteséggel működött. Az volt az elképzelés, hogy eladjuk a Zalalahápi Parkettagyárat, és a bevételből korszerűsítjük Franciavágást, hiszen két komoly fejlesztéssel nem tudott volna megbirkózni a cég, de olyan keveset ígérték, hogy azért nem adtuk. Végül az ÁPV Rt. tőkeemléssel segített, melyet kiegészített a természetvédelmi beruházási forráslehetőség. Az itteni fejlesztésről már olvashattunk a Lapokban, amikor az elmúlt évben átadtuk a mechanikusan önzáródó parkettát gyártó gépsort, amely fokozatosan a csapornyos parketta gyártását váltotta fel. Belföldön a termékkel piacvezetők letünk és a külföldi piaci lehetőségeink is biztatóak.

Franciavágáson a szárított, gőzölt fűrészáru termelésére helyeztük a hangsúlyt. A tulajdonos környezetvédelmi támogatásának segítségével új kazán beállítása van folyamatban, és az előírásoknak megfelelően korszerűsítjük a porelszívást is. Egy gatterrel és két hasító szalagfűrészrel dolgozunk.

– Azért az elgondolkodtató, hogy ba

itt a Magas Bakonyban nem gazdaságos a fafeldolgozás, akkor hol az?

– Mi is feltettük magunknak ezt a kérdést, és reméljük, előbb-utóbb meg fogjuk oldani. Ne felejtjük, hogy 20–30 éves technológiával nem lehetünk verseny- és piacképesek. És ez csak fejlesztéssel és korszerűsítéssel érhető el. Mert addig kénytelenek vagyunk a jó minőségű alapanyagot rönkben eladni, és a gyengébben kis hatásfokkal feldolgozni. Ráadásul a bükkfűrészárukereslet most mélyponton van. Javult a helyzet a sarangolt választékok értékesítése terén, amióta lehetségessé vált az erőművi hasznosítás. Mára az ajkai hőerőmű legnagyobb beszállítói vagyunk az évi 60 000 m³-rel. Ez a lehetőség megoldotta azt a kiszolgáltott piaci helyzetet, ami a papírfa és a farostfa értékesítése terén néha már-már megalázó volt.

– A vadászatról is ejtsél néhány szót.

– Mellékhaszonvételként fontos és meghatározó ágazatnak tartjuk. 70 000 hektár vadászterületünk van, melyen jószerivel valamennyi nagyvad megtalálható. Mondhatom, hogy túlszaporodott állományról nem beszélhetünk, amit évi 5000-es terítéssel értünk el. Ebből 1600 szarvas, 2400 vaddisznó, a többi dóm, muflon, őz. Most folyik a vadászterületek újrafelosztása és reméljük, hogy a kialakult vadlétszámot az esetleges változás sem befolyásolja.

– Mit láthatunk a vándorgyűlésen?

– A fő cél a térség minél alaposabb szakmai bemutatása. Ehhez, meggyőződésem, hogy a közös szervezés nagyon jó lehetőség. A nyolc bemutató helyből három a miénk. Az egyik Balatonfüred és térsége, ahol a fenyvesek átalakítását és felújítását láthatjuk. Monostorapáti Erdészetnél megépült a csicsói erdei iskola, amit ünnepélyesen most avatunk. Megnézzük természetesen a zalalahápi faipari tevékenységet. A Magas Bakonyban látunk bükkgazdálkodást Bakonybél, Ugod és Farkasgyepű térségében. Felavatjuk a Roth Gyula tanösvényt. Huszárok-előpusztán a vadászaháznál Széchenyi István Emlékszobát alakítottunk ki, de itt lesz a fegyver- és trófeakiállítás is. Az ünnepi közgyűlést Pápán, a színházban rendezzük.

– Sok sikert kívánok.

Pápai Gábor